

ΕΝΑΣ ΒΡΑΧΟΣ ΣΤΟ ΒΟΥΝΟ ΔΙΑΤΙ ΑΧ ΔΙΑΤΙ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΡΟΥΜΠΟΥΛΗΣ
"Έζησε και απέθανε εν Αθήναις
νάις εις ηλικίαν 33 ετών
κατά τὸ 1903

ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΣΥΝΘΕΤΟΥ

Έχει καὺμό ἡ θάλασσα	ΔΙΩΔΙΑ
Γιά βένα	"
Τὰ νιάτα μου φεύχουν	ΧΟΡΩΔΙΑ
Πονῶ γτ' ἀλήθεια	"
"Αχ! κάνε δάκρυ νά σταθῆς	ΔΙΩΔΙΑ
Ἐξομολόγησις	"
Ξύλινα	ΧΟΡΩΔΙΑ
Τὴν καρδιά μου δόξ' μου λίσω	"
Ἄφες νά γίνω εὐτυχής	ΜΟΝΩΔΙΑ
Δός μου μίθος	"
Δές πῶς κλίνει γιά νερά	"
τ' ἀργυρό κλωμό φεγγάρι	"
Κρυφὴ ἀγάπη	ΔΙΩΔΙΑ
Εἶναι μιά μελαχροινὴ (Ἡ ΜΙΑ ΚΙΝΗ ΑΛΛΗ)	"
Ἡ συμφορὰ μου	ΜΟΝΩΔΙΑ ΜΕ ΚΙΘΑΡΑ
"Ἐλα (ΒΑΡΚΑΡΟΛΑ)	"
Ν. ΣΤΡΟΥΜΠΟΥΛΗ Ἐχε γεια	ΜΟΝΩΔΙΑ

Ποίησις Γ. ΒΙΖΥΗΝΟΥ Μουσικὴ ΧΡ. ΣΤΡΟΥΜΠΟΥΛΗ

ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ
ΓΛΑΔΣΤΩΝΟΣ-ΣΤΟΑ ΦΕΞΗ ΑΘΗΝΑΙ

ΕΝΑΣ ΒΡΑΧΟΣ ΣΤΟ ΒΟΥΝΟ

[ΔΙΑΤΙ, ΑΧ! ΔΙΑΤΙ]

Ποίηση: Γ. ΒΙΖΥΗΝΟΥ.

Μουσική: ΧΡ. ΣΤΡΟΥΜΠΟΥΛΗ.

Andante.

Ε - νας
Μά σ' αν

mf *p*

βρά - χος στο βου - νό, συλ - λο - γί - ται μο - να - χός του, ε - να
ε - σκυφτ' ε - τσι δά, τὸ νε - ρὸ με τὴν ὀρ - μή του, τὰ φυλ -

ρῶ - κι πού περ - νᾶ κά - τι τρα γου - δάει ἐμ - πρὸς του.
- λά - κια της μα - δᾶ, τὰ κα - τρα κυ λᾶ μα - ζύ του!

mf